kan ik hier een kaartje direct naar Londen krijgen?" „Naar Londen, zei u?" repeteerde het mannetje. En wèg was hij, zonder de bevestiging af te wachten.

„Een mooie boel," filosofeerde Palio, „nu krijg ik zelfs geen kaartje naar Rotterdam en ik mag van geluk spreken, dat het nog zoo vroeg is en ik wat kan wachten." Maar lang behoefde hij niet te wachten, want geen drie minuten daarna werd de deur van het bureau geopend en de chef zelf trad naar buiten, den heer Palio uitnoodigend binnen te komen.

„Die kleine lummel," zei hij, „begreep niet dat ú het was, mijnheer de secretaris, maar ik zei dadelijk tegen hem: „ezel, als iemand vraagt om een kaartje naar Londen, kan dat niemand anders dan de heer Palio zijn, van wien we in de Provinciale hebben gelezen, dat hij naar Londen gaat om in het museum daar inkoopen te doen. Kom u binnen, mijnheer Palio, kom u binnen! Wat moet ik nu eigenlijk zeggen, *Pa*lio of Palio*?* Ik weet wel dat alle vreemde woorden den klemtoon op de laatste lettergreep hebben, maar, ziet u, iedereen zegt nu eenmaal *Pa*lio en dus....."

EERSTE OPTREDEN DER NEDERLANDSCHE OPERA.
Vrijdag 29 September trad de zoo lang verwachte en veel besproken Nederlandsche Opera voor het eerst op in den Grooten Schouwburg op het Leidsche Plein te Amsterdam met „De Juweelen van de Madonna". Onze foto geeft de groote scène weer in den Apachentroep, waarin voorkomen van links naar rechts: Else Dankmeyer (met gestrekten arm); daarboven met pet, L. Benard; naast dezen Eva Viera; zittend op den stoel bij de tafel, Faniëlla Lohoff; naast dezen staande, R. Van Helvoirt Pel; naast dezen, staande met puntbaard en deukhoed, Jos Rattink en staande in licht costuum met geruiten broek, Iwan Monasch. *(V.F.B.)*

De heer Palio verzekerde hem er volmaakt mede te vrede te zijn niet zoolang op den klemtoon te moeten wachten en vervolgde: „Dus u kan mij direct een kaartje naar Londen verkoopen?" „Welneen, dat wilde ik juist zeggen, dat kunnen wij niet, omdat u over zee moet, ziet u."

Intusschen waren de drie kinderen van den stationschef binnengekomen op het vernemen, dat er iemand was, die heel naar Londen ging en toen ze hem zelf goed hadden opgenomen, gingen de twee grootsten de buurjongens waarschuwen, die weldra, eenigen zelfs met hun halve familie, kwamen opdagen. Toen een uur later de trein vertrok stond het halve perron vol menschen, waaronder zelfs twee met een kiekstelletje. Verwend door zoo'n groote belangstelling, viel 't den heer Palio af, dat men te Rotterdam bijna geen aandacht aan hem schonk. Ik zeg *bijna*, want iemand, dien hij bij 't uitstappen op de teenen trapte, zei „lomperd" en een jongen vroeg hem „pakjesdragen!" schoon hij geen pakje bij zich had.

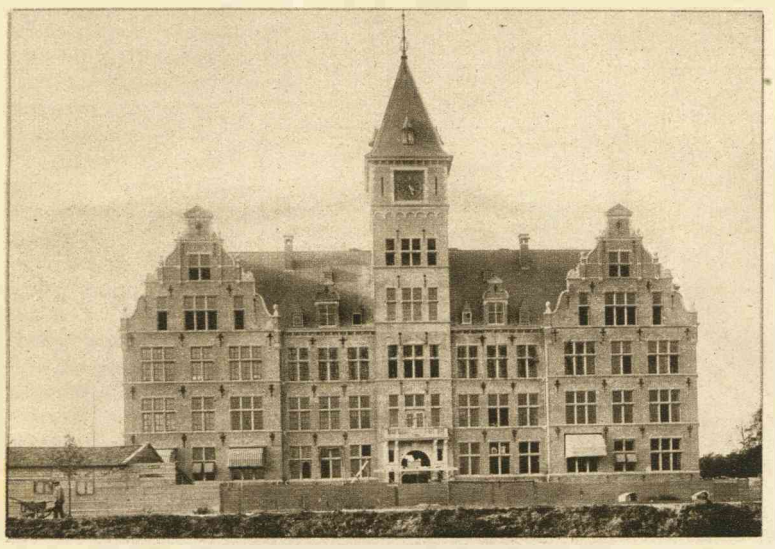
De kleine wederwaardigheden, welke de heer Palio ondervond, zoo lang hij nog op Nederlandschen bodem was, bij welken bodem ik ook dien van het schip reken, laat ik onvermeld; ze zijn die van zoo menig reiziger, die niet gewoon is verder dan een paar uur van huis te gaan: zijn linkschheid kostte hem vrijwat geld en hij begreep alras, toen hij zijn passage heen en terug betaald had, dat hij geen kromme sprongen kon maken en integendeel elk kwartje drie maal om moest keeren voor hij 't uitgaf. De zee, welke hij nog nooit te voren aanschouwd had, maakte een zeer machtigen indruk op hem en als hij later van haar vertelde moest hij aldoor weer denken aan de uren uit zijn prille jeugd, welke volgden op dat éene onbedachte oogenblik, toen hij, met zijns vaders pijp in den mond, rookend voor het raam ging zitten om de buurt-jeugd in verrukking te brengen over zijn heldendaad. In kalme zee, bij den Theemsmond, ging deze indruk min of meer verloren en toen hij langs de sterrenwacht van Greenwich stoomde, waar, zooals hij vernomen had, de spoortijd werd gemaakt, kwam de eerste glimlach weer om zijn bleeke lippen, als een zonnestraal.... om iets dat in de natuur in vage verte op deze twee sluizen der welsprekendheid gelijkt, maar dat mij niet te binnen wil schieten. Hoeveel grooter was Londen dan Wellendam? Hij constateerde het met een verzuchting en berekende in alle stilte op het onbedrukte deel van een sigarenzakje over hoeveel eeuwen, met de gewone toename der bevolking, het wel duren zou eer Wellendam het tot een aantal inwoners gebracht gelijk aan dat van het huidige Londen. Helaas, hij zou dan geen gemeente-secretaris meer wezen, wat hem speet en wat hem troostte met het oog op de drukke bezigheden, welke dan zijns opvolgers deel zouden zijn. Hij was maar amper met zijn berekening tot een eind gekomen, toen een stem klonk: „U moet er hier af, mijnheer!" Hij zag er wel wat tegenop, maar hij begreep dat er niets aan te doen was en even later stond hij op de kade.

Het begon reeds donker te worden en de heer Palio ontkende zich niet, dat ook min of meer duistere gevoelens in hem oprezen, mitsgaders, zooals hij gewoon was te zeggen, een zekere beklemming.

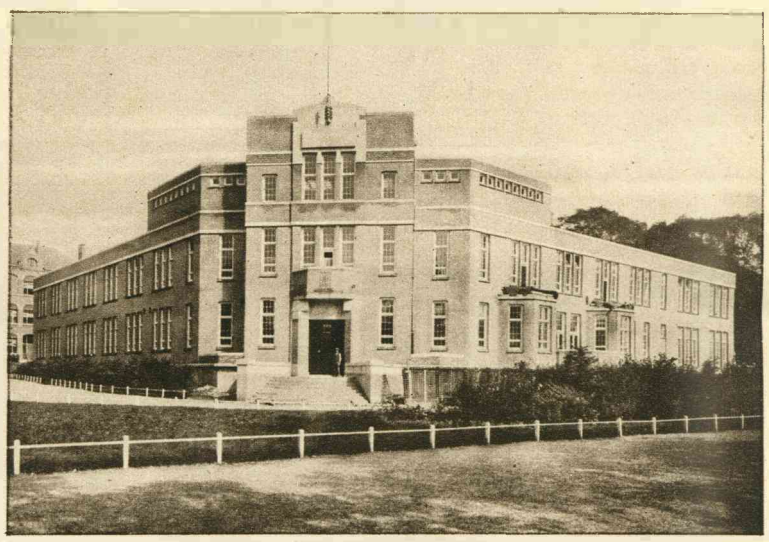
Toen dan ook een rijtuig op hem aan kwam en de koetsier hem uit de hoogte, werkelijk uit de hoogte, — Palio's eerste opmerking was dat de rijtuigen te Londen uit twee verdiepingen bestonden en de koetsier huisde wat men te Amsterdam noemde één hoog achter, zooals hij wel eens had gehoord — vroeg of hij hem ergens heen kon brengen, knikte hij, stapte in, na eerst zeer bedeesd gezegd te hebben: „Hôtel." „Jawel," zei de man, „I understand hôtel, but the name?"

„The name?" fluisterde Palio terug. Drommels, wat waren die lui hier secuur, dat ze je naam moesten weten! Enfin, hij

(Zie vervolg op pag. 10.)

EEN MONUMENTAAL BOUWWERK.
Het nieuwe gebouw van de Koninklijke Petroleum Maatschappij bij 't Kanaal te 's-Gravenhage, dat bijna gereed is.

ONTLEEDKUNDIG LABORATORIUM TE A'DAM.
Het nieuwe gebouw van het Ontleedkundig Laboratorium aan het Oosterpark te Amsterdam, dat binnenkort zal worden geopend.

DE NEDERLANDSCHE OPERA DOET HAAR ENTRÉE IN AMSTERDAM.
Voor velen heeft de naam der Nederlandsche Opera een aangenamen klank, die doet denken aan de dagen dat onze zangeressen en zangers op eigen bodem gelegenheid hadden hun kunst ten beste te geven. Of de dagen van de prachtige opvoeringen onder C. v. d. Linden en met krachten als Orelio, Thijsen, Urles Hoek, mevr. Engelen Sewing zullen terugkeeren? Het is maar te hopen!

„DE FIGURANTE".
Een scène uit het derde bedrijf van het door de Koninklijke Vereeniging „Het Nederlandsch Tooneel" opgevoerde „De Figurante". De personen zijn: Helena de Monreville - Gusta de Vos-Poolman; Françoise de Renneval - Rika Hopper. *(foto Couvée).*